

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(94) 112 def.

Brussel, 29.03.1994

94/0102 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

tot toekenning van voortgezette macro-financiële bijstand

aan Albanië

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Het verzoek van Albanië om voortgezette macro-financiële bijstand

Op 28 september 1992 heeft de Raad besloten Albanië macro-financiële bijstand te verstrekken tot een bedrag van maximaal 70 miljoen Ecu in de vorm van een subsidie en in het kader van een initiatief van de Groep van Vierentwintig (de G_24); langs deze weg moest tot in totaal 165 miljoen USD aan hulp bijeengebracht worden ter aanvulling op de bijstand van het IMF in het kader van een "stand_by"-overeenkomst voor de duur van twaalf maanden die in augustus 1992 goedgekeurd werd.

De subsidie van de Gemeenschap is in twee tranches uitbetaald. De eerste tranche van 35 miljoen Ecu werd in december 1992 uitgekeerd en na een positieve beoordeling van de economische toestand en de vooruitgang bij het hervormingsproces in Albanië, alsook een positief advies van het Monetair Comité, werd in augustus 1993 de tweede tranche uitgekeerd.

In het kader van een nieuw programma dat betrekking heeft op het eerste jaar van een ESAF-overeenkomst die op 14 juli door het IMF goedgekeurd is, hebben de Albanese autoriteiten verzocht om voortgezette macro-financiële bijstand van de EG/G_24. De financiering van het IMF belooft het equivalent van 22 miljoen USD voor de eerste jaarlijkse overeenkomst. De in dit kader van de EG/G_24 gevraagde bijstand belooft 72 miljoen USD voor de periode 1993_1994 (voor 1992_1993 nog 165 miljoen USD). De grote aanpassingsinspanningen van Albanië verdienen voortgezette financiële steun van de internationale gemeenschap. Het succes van het Albanese programma is in zeer sterke mate afhankelijk van buitenlandse bijstand, gezien de precare externe positie van het land. In het kader van het nieuwe programma verbindt Albanië zich er wel toe de relatie met de buitenlandse crediteuren te normaliseren en buitenlandse directe investeringen te vereenvoudigen om een ordelijke afbouw van de bijzondere macro-economische bijstand mogelijk te maken.

Tijdens de op 16 en 17 november 1993 gehouden vergadering op hoog niveau van de G_24 over Albanië zijn hoge functionarissen van de G_24 akkoord gegaan met de door de internationale financiële instellingen opgestelde beoordeling van de economische en financiële toestand van Albanië; zij erkenden dat Albanië nog steeds te maken heeft met een zeer moeilijke externe financiële situatie en dat betalingsbalanssteun van de G_24 noodzakelijk is. Gezien de geringe kredietwaardigheid van het land kwamen zij ook overeen dat de bijstand opnieuw moet worden verleend in de vorm van subsidies of leningen tegen zeer gunstige voorwaarden.

Het macro-economische programma en de macro-economische ontwikkeling

Tegen de achtergrond van de ernstige economische, sociale en bestuurlijke ontwrichting, in combinatie met begrotings- en externe onevenwichtigheden die veel ernstiger zijn dan in andere landen in de regio, heeft de Albanese Regering sedert medio 1992 de enorme taak van stabilisatie en hervormingen in het kader van een economisch programma op zich genomen. Dit programma had betrekking op de periode van medio 1992 tot medio 1993 en werd ondersteund door een "stand_by"-overeenkomst met het IMF en aanvullende financiële bijstand van de EG/G_24.

In het licht van de grote moeilijkheden en risico's die bestonden toen Albanië medio 1992 het programma in gang zette, zijn de macro-economische resultaten opmerkelijk. Het afglijden naar hyperinflatie is gestopt en de neerwaartse spiraal van de produktie is gecorrigeerd. In de eerste helft van 1993 daalde de binnenlandse financieringsbehoefte van de overheid tot 12 % van het BBP (te

vergelijken met 41 % van het BBP in de eerste helft van 1992), terwijl de kredietuitbreiding aanzienlijk teruggebracht werd tot ruim binnen de kredietplafonds en de kredietverlening verlegd werd naar de opkomende particuliere sector. De kredietverlening aan niet-renderende openbare bedrijven en staatsboerderijen is sinds begin 1993 sterk verminderd. In scherpe tegenstelling tot de situatie die tot eind 1992 bestond, is in 1993 financiële discipline van de overheidsbedrijven afgedwongen en is de snelle stijging van de betalingsachterstanden tussen ondernemingen die de stabilisatiepogingen bedreigde, tot staan gebracht, omdat het systeem van de orders op rekening afgeschaft is en de banken opdracht is gegeven geen betalingsopdrachten uit te voeren die niet door voldoende middelen gedekt zijn. Door het stringente begrotings- en monetaire beleid is de inflatie teruggedrongen (tot 1 % per maand in het eerste halfjaar van 1993). Als weerslag van de grote binnenlandse inspanningen en de omvangrijke buitenlandse steun zijn volgens plan buitenlandse reserves opgebouwd (ten bedrage van ongeveer 80 miljoen USD, per eind juni 1993 gelijk aan 1 1/2 maanden invoer) en was de (zwevende) wisselkoers grotendeels stabiel rond 100-105 lek voor 1 USD. De daling van de produktie lijkt eind 1992 haar dieptepunt bereikt te hebben, zij het ook van een zeer laag uitgangsniveau, dankzij de goede prestaties van de particuliere sector (landbouw, diensten en bouw), terwijl de produktie van de staatsindustrie in 1993 is blijven dalen ten gevolge van het opleggen van financiële discipline.

De toegenomen stabiliteit van de afgelopen maanden blijft echter kwetsbaar en onzeker en Albanië zal op korte termijn in hoge mate aangewezen blijven op buitenlandse hulp. De export (70 miljoen USD in 1992, 105 miljoen USD in 1993) dekt slechts een fractie van de import (524 miljoen USD in 1992, 585 miljoen USD in 1993). Bovendien wordt over de externe vooruitzichten een schaduw geworpen door de grote buitenlandse schuld van Albanië, vooral aan commerciële banken (834 miljoen USD eind 1993, waaronder betalingsachterstanden van in totaal 621 miljoen USD), en door Albanië's zeer beperkte betalingsmogelijkheden. Of Albanië op middellange termijn een houdbare externe positie kan bereiken, is volledig afhankelijk van een spoedige normalisering van de betrekkingen met de commerciële banken en met de officiële bilaterale crediteuren.

De Albanese Regering streeft op dit moment naar het vasthouden van het momentum van het stabilisatieproces, het stimuleren van de groei en het boeken van vooruitgang in de richting van een houdbare externe positie. Hiertoe is voor de jaren 1993-1996 een samenhangende economische strategie op middellange termijn opgesteld en is een gedetailleerd plan ontworpen voor het eerste jaar van deze strategie (medio 1993 tot medio 1994).

De belangrijkste macro-economische doelstellingen van het programma voor 1993/1994 zijn een reële groei van 3 tot 4 %, een vermindering van de inflatie op 12-maandsbasis tot 33 % medio 1994 en een verdere versterking van de externe positie, waaronder het medio 1994 hebben opgebouwd van officiële reserves ter waarde van 3 maanden import. De aanpassingsstrategie blijft gericht op een beleid van vraagbeperking, ondersteund door voldoende buitenlandse hulp en een spoedige oplossing van het probleem van de betalingsachterstanden.

Ter vermindering van de macro-economische onevenwichtigheden blijft begrotingsaanpassing het centrale onderdeel van het programma, in combinatie met het voortzetten van een krap monetair beleid en een stringent inkomensbeleid in de overheidssector. Gezien de verwachte afname van de tegenwaarde middelen uit voedselhulp en de noodzaak een aantal uitgaven van groot belang te doen die niet langer kunnen worden uitgesteld (waaronder investeringen en structurele hervormingen), is het streven naar het terugbrengen van de binnenlandse financiering van de begroting tot 7 % van het BBP een zware opgave. Ter ondersteuning van het Albanese programma heeft het IMF in juli 1993 een overeenkomst in het kader van de uitgebreide structurele aanpassingsfaciliteit (ESAF) goedgekeurd en hebben de autoriteiten verzocht om aanvullende bijstand

van de EG/G_24 ten bedrage van 72 miljoen USD in het eerste jaar van dit programma.

De macro-economische ontwikkeling tijdens het nieuwe programma is bemoedigend. Alle prestatiecriteria voor eind 1993 zijn gehaald en de economische situatie blijft zich verbeteren. Het BBP groeide in 1993 met 11 %, zij het ook vanaf een zeer laag uitgangsniveau. De inflatie bleef beperkt tot ongeveer 30 % voor heel 1993, dankzij een krap begrotings- en monetair beleid. De wisselkoers bleef stabiel en de deviezenreserves bereikten eind 1993 de tegenwaarde van twee maanden import.

Structurele hervormingen

Terwijl op het stuk van de macro-economische stabilisatie belangrijke vooruitgang geboekt werd, begon Albanië medio 1992 met ingrijpende structurele hervormingen in de richting van een markteconomie. Cruciale maatregelen in het programma voor 1992_1993 waren omvangrijke hervormingen van de prijs- en deviezenregelingen, liberalisering van de handel en de buitenlandse investeringen en het maken van een begin met andere structurele veranderingen, die zijn gericht op de landbouw, de staatsbedrijven en de financiële sector. In deze periode werd vooruitgang geboekt bij het opleggen van financiële discipline aan de staatsbedrijven en bij de privatisering van de landbouw en de kleinschalige diensten en industrie. Op het gebied van de privatisering van de middelgrote en grootschalige industriële ondernemingen en buitenlandse directe investeringen zijn de hervormingen echter in lager tempo verlopen. Na de opstelling van het samenhangende economische programma voor de middellange termijn (1993_1996), zoals vastgelegd in het Policy Framework Paper, is een nieuwe impuls gegeven aan de structurele hervormingen.

Op het gebied van de hervorming van de prijzen zijn medio 1993 de prijzen opnieuw verhoogd, waarbij de prijzen van tarwe, meel en brood verdubbeld zijn, een gevoelige zaak vanwege het belang van brood in het plaatselijke voedingspatroon en de afhankelijkheid van het land van tarwe-import. Medio 1993 zijn voorts de huren in de openbare sector en de prijzen van energie voor huishoudens verdubbeld tot verdrievoudigd.

In de landbouw, een cruciale sector van de economie waarin de helft van de toegevoegde waarde wordt geproduceerd en ongeveer 60 % van de bevolking werkzaam is, is tot op heden ongeveer 80 % van de grond geprivatiseerd, waaronder vrijwel alle vroegere coöperatieve boerderijen. De verdeling van de eigendomsrechten moet eind 1994 voltooid zijn. Om het voortbestaan van kleine boerenbedrijven te bevorderen is de Regering voornemens het rechtskader voor agrarisch eigendom te voltooien met het recht om grond te verkopen, te verpachten en te verhypothekeren, zodat een markt voor grond tot stand wordt gebracht.

De hervorming van de openbare bedrijven is een van de zwaarste taken voor het economische programma van Albanië. Aanvankelijk, in 1992 was de hervorming grotendeels beperkt tot privatisering van kleine bedrijven in de sectoren ambacht, vervoer en diensten, middels rechtstreekse verkoop aan de werknemers. De privatisering van ondernemingen werd vertraagd door het probleem van het vaststellen van een restitutiebeleid. Door het aannemen in 1992 van een wet betreffende de restitutie van of compensatie voor eigendommen in de steden aan de vroegere eigenaars werd de weg geëffend voor een snelle tenuitvoerlegging van het privatiseringsbeleid, ter aanvulling op de privatiseringen van 1992.

De Regering ontwikkelt momenteel een meersporenbenadering, die bestaat uit snelle privatisering van kleine en middelgrote industriële bedrijven en procedures op langere termijn voor de grote, meer problematische ondernemingen.

De Regering maakt haast met de naar schatting 1200 tot 1500 kleine en middelgrote bedrijven (maximaal 300 werknemers), waarbij niet toegestaan wordt dat overwegingen in verband met de begrotingsinkomsten het proces sterk vertragen. Voor onmiddellijke privatisering zijn reeds 300 ondernemingen aangewezen. Voor de 300 grotere bedrijven legt de Regering de laatste hand aan een strategie van spoedige privatisering of liquidatie van de meeste daarvan. Een kleine groep "strategische" ondernemingen wordt verkocht middels inschrijvingsprocedures. Steun uit de begroting zal minimaal zijn en hoofdzakelijk bestemd voor de ongeveer 30 "probleem"-bedrijven. Voor de aanpak hiervan heeft de Regering met steun van de Wereldbank een bureau voor de herstructurering van ondernemingen opgericht, onder verantwoordelijkheid van de ministerraad, dat doelstellingen moet formuleren met betrekking tot privatisering, liquidatie of herstructurering van alle ondernemingen die onder haar bevoegdheid vallen, ten einde het exploitatieresultaat van deze bedrijven binnen 1 à 2 jaar weer in evenwicht te brengen.

Gezien de tot 1991 zeer zwakke particuliere sector en uiterst beperkte contacten van Albanië met de buitenwereld, bestaat grote behoefte aan buitenlandse investeringen. In december 1993 werden wijzigingen aangenomen op de wet op de buitenlandse investeringen uit 1992, waarbij de verplichte afzonderlijke vergunningen voor buitenlandse investeringen afgeschaft werden en het buitenlanders toegestaan werd deel te nemen in de privatisering van staatseigendommen.

Betalingsbalans- en macro-financiële steun van de EG/G_24

In 1992 voldeed de EG/G_24 aan het Albanese verzoek om macro-financiële bijstand ter aanvulling op de voor de duur van twaalf maanden met het IMF gesloten "stand-by"-overeenkomst ten bedrage van 27 miljoen USD. Het resterende bedrag van 165 miljoen USD diende de G_24 tegen zeer zachte voorwaarden te financieren. De door de G_24 toegezegde steun in het kader van het programma voor 1992_1993 heeft ongeveer 70 % van het oorspronkelijke restbedrag belopen, ondanks het feit dat de aanvankelijk door Zwitserland en de VS toegezegde bijstand uiteindelijk gebruikt werd als gebonden steun (die niet binnen de overeenkomst voor macro-financiële bijstand van de G_24 valt).

Ten gevolge van het tekort aan buitenlandse steun is de combinatie van een terughoudend binnenlands beleid en buitenlandse steun enigszins afgeweken van hetgeen voorzien was. Het netto binnenlands actief moest ruim beneden het geplande plafond blijven om bij het uitblijven van voldoende betalingsbalanssteun de externe positie op peil te houden. De invoer was in 1992/1993 lager dan geraamd, ondanks het feit dat een hoger dan verwacht gedeelte daarvan gefinancierd werd door particuliere overdrachten. Het tekort op de lopende rekening (exclusief officiële overdrachten) wordt geraamd op 450 miljoen USD, zo'n 150 miljoen USD lager dan voorzien. De bruto officiële reserves waren medio 1993 toegenomen tot het equivalent van 1 1/2 maand invoer, ondanks onvoldoende buitenlandse steun.

Wat 1993/1994 betreft, zijn de belangrijkste beleidsdoelstellingen voor de externe positie het aanzienlijk verminderen van Albanië's afhankelijkheid van noodhulp en het versterken van de reserves, alsmede het normaliseren van de betrekkingen met de buitenlandse crediteuren. In dit verband wijzen de prognoses

voor de betalingsbalans tijdens de periode van het programma (juli 1993 tot juni 1994) op een tekort op de lopende rekening van 408 miljoen USD (exclusief officiële overdrachten).

In overeenstemming hiermee hebben de Albanese autoriteiten verzocht om voortgezette macro-financiële bijstand van de G_24 in het kader van een nieuw programma voor het eerste jaar van de ESAF-overeenkomst die op 14 juli door het IMF goedgekeurd is. De financiële hulp van het IMF belooft de tegenwaarde van 22 miljoen USD voor de eerste overeenkomst van een jaar en ongeveer 38 miljoen USD voor de volgende twee jaar. De in dit verband van de G_24 gevraagde bijstand belooft 72 miljoen USD voor 1993_1994 (in 1992_1993 nog 165 miljoen USD).

Belangrijkste aspecten van de voorgestelde bijstand

Ingevolge het verzoek van Albanië, de voorbereidende besprekingen tijdens de Raad EcoFin van 13 september 1993 en de vergadering op hoog niveau van de G_24, stelt de Commissie voor om Albanië macro-financiële bijstand te verlenen ten bedrage van 35 miljoen Ecu in de vorm van een subsidie die ongeveer de helft van het resterende te financieren bedrag dekt, overeenkomstig hetgeen gebruikelijk is bij bijzondere betalingsbalanssteun die in het kader van de G_24 verleend wordt. Dit initiatief strookt met de conclusies van de vergadering van de Raad van juni 1993, waarin de noodzaak van het blijven verlenen van aanvullende financiële bijstand aan Albanië erkend werd, welk standpunt werd onderschreven door de Europese Raad van Kopenhagen.

De subsidie moet worden uitgekeerd in twee tranches, waarbij aan de eerste tranche van 17,5 miljoen Ecu de voorwaarde is verbonden van een positieve uitkomst van de tussentijdse beoordeling van de ESAF-overeenkomst voor het eerste jaar. De tweede tranche wordt op zijn vroegst in het vierde kwartaal van 1994 beschikbaar gesteld, onder de voorwaarde dat is voldaan aan een aantal door de Commissie in samenwerking met het Monetair Comité te toetsen prestatiecriteria, waaronder bevredigende vooruitgang bij de ESAF-overeenkomst met het IMF.

De subsidie wordt gefinancierd uit middelen die reeds op de begroting zijn opgenomen onder de begrotingspost voor economische herstructurering in de landen van Midden- en Oost-Europa.

Voorstel voor een
BESLUIT VAN DE RAAD
tot toekenning van voortgezette macro-financiële bijstand
aan Albanië

DE RAAD VAN EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie¹, ingediend na raadpleging van het Monetair Comité,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Overwegende dat Albanië fundamentele politieke en economische hervormingen ten uitvoer legt en besloten heeft zijn economie naar het marktmodel in te richten;

Overwegende dat deze hervormingen ten uitvoer worden gelegd met financiële steun van de Gemeenschap; dat het proces van de hervormingen versterkt en verbreed moet worden;

Overwegende dat de handelsbetrekkingen en economische banden tussen de Gemeenschap en Albanië zich zullen ontwikkelen in het kader van de Samenwerkingsovereenkomst;

Overwegende dat financiële bijstand van de Gemeenschap een wezenlijke bijdrage zal leveren aan de ondersteuning van het aanpassings- en hervormingsbeleid van Albanië, het wederzijdse vertrouwen zal versterken en Albanië dichterbij de Gemeenschap zal brengen;

Overwegende dat de Raad bij Besluit 92/482/EEG van 28 september 1992 besloten heeft Albanië financiële bijstand te verlenen tot een bedrag van maximaal 70 miljoen Ecu, ten einde bij te dragen tot een houdbare betalingsbalanspositie van dit land;

Overwegende dat ondanks de moedige tenuitvoerlegging van aanpassingsmaatregelen en structurele hervormingen door de Regering van Albanië de fase van stabilisatie van de Albanese economie nog niet voorbij is; dat aanvullende officiële bijstand noodzakelijk is ter ondersteuning van de betalingsbalans en ter versterking van de reserves;

Overwegende dat Albanië een laag-inkomensland is, dat in aanmerking komt voor leningen tegen zeer gunstige voorwaarden van de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds (IMF);

Overwegende dat de Albanese autoriteiten het IMF, de landen van de G_24 en de Gemeenschap verzocht hebben om financiële bijstand;

Overwegende dat de Directieraad van het IMF op 14 juli 1993 de eerste overeenkomsten voor de duur van een jaar in het kader van een drie jaar lopende uitgebreide structurele aanpassingsfaciliteit (ESAF) goedgekeurd heeft; dat de Groep van 24 geïndustrialiseerde landen (de G_24) ingestemd heeft met het overwegen van aanvullende financiële bijstand, met name in de vorm van subsidies of leningen

1

2

3PB L 287 van 2.10.1992, blz. 25.

7
tegen gunstige voorwaarden;

Overwegende dat na de financiële middelen die volgens de ramingen door het IMF, de Wereldbank en de officiële bilaterale crediteuren verstrekt kunnen worden, een te financieren tekort van ongeveer 72 miljoen USD gedekt moet worden om de reserves van Albanië te versterken en een nog sterkere inkrimping van de invoer, die het bereiken van de aan de hervormingsinspanningen van de Regering ten grondslag liggende beleidsdoelstellingen in gevaar zou brengen, te vermijden;

Overwegende dat de Commissie als coördinator van de bijstand van de G_24 deze Groep verzocht heeft financiële bijstand tegen zeer gunstige voorwaarden te verlenen aan Albanië ter ondersteuning van het aanpassings- en hervormingsbeleid in dit land;

Overwegende dat, gezien de economische en financiële situatie in Albanië, de financiële bijstand ter ondersteuning van de betalingsbalans van dit land in de vorm van subsidies dient te worden verleend;

Overwegende dat de subsidie van de Gemeenschap door de Commissie dient te worden beheerd;

Overwegende dat het Verdrag, afgezien van artikel 235, niet voorziet in bevoegdheden voor de aanneming van dit besluit,

BESLUIT :

Artikel 1

1. De Gemeenschap verleent Albanië macro-financiële bijstand tot maximaal 35 miljoen Ecu in de vorm van een subsidie, ten einde bij te dragen tot een houdbare betalingsbalanspositie en tot versterking van de reserves van dit land.
2. Deze subsidie wordt in nauw overleg met het Monetair Comité beheerd door de Commissie op een wijze die met tussen het IMF en Albanië te sluiten overeenkomsten in overeenstemming is.

Artikel 2

1. De Commissie wordt gemachtigd, na overleg met het Monetair Comité, met de Albanese autoriteiten te onderhandelen over de aan de subsidie te verbinden voorwaarden op het gebied van het economische beleid. Deze voorwaarden moeten in overeenstemming zijn met de in artikel 1, lid 2, bedoelde overeenkomsten en met de door de G_24 gesloten overeenkomsten.
2. De Commissie onderzoekt op gezette tijden, in samenwerking met het Monetair Comité en in nauw overleg met de G_24 en het IMF, of het economische beleid in Albanië in overeenstemming is met de doelstellingen van deze subsidie en of aan de daaraan verbonden voorwaarden voldaan wordt.

Artikel 3

1. De subsidie wordt in twee termijnen ter beschikking van Albanië gesteld. Met inachtneming van artikel 2, lid 1, wordt de eerste tranche van 17 miljoen Ecu uitgekeerd op basis van een positieve uitkomst van de tussentijdse beoordeling van de eerste jaarlijkse overeenkomst ingevolge de ESAF tussen Albanië en het IMF. De tweede tranche wordt op zijn vroegst in het vierde kwartaal van 1994 uitgekeerd, met inachtneming van artikel 2, lid 2, en op voorwaarde dat bevredigende vooruitgang geboekt is bij de uitvoering van de ESAF door Albanië.
2. De middelen worden overgemaakt aan de Nationale Bank van Albanië.

Artikel 4

De Commissie brengt ten minste één maal per jaar aan het Europees Parlement en aan de Raad verslag uit over de tenuitvoerlegging van dit besluit, in welk verslag een evaluatie is opgenomen.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter

1. Betrokken begrotingslijn

Artikel (B7-600), steun voor economische herstructurering in de landen van Midden_ en Oost_Europa.

2. Referenties (rechtsgrond)

Artikel 235 van het Verdrag.

3. Indeling van de uitgaven

Niet-verplicht.

4. Omschrijving en motivering van de maatregela) Omschrijving van de maatregel

Verlening van een subsidie uit de begroting van de Gemeenschap aan Albanië ter ondersteuning van de betalingsbalans en ter versterking van de reserves van dit land.

b) Motivering van de maatregel

Voor een houdbare betalingsbalanspositie is Albanië nog steeds zeer afhankelijk van buitenlandse financiële bijstand uit officiële bron.

5. Aard van de uitgaven en berekeningsmethodea) Aard van de uitgaven

Gewone subsidie, die in twee tranches uitgekeerd wordt, op zijn vroegst in respectievelijk het tweede en het vierde kwartaal van 1994.

b) Berekeningsmethode

Bij benadering 50 % van het resterende financiële tekort op de betalingsbalans van Albanië, overeenkomstig de raming in het twaalfmaands-programma van het IMF, waarover in juli 1993 een overeenkomst gesloten is.

6. Gevolgen van de maatregel voor de beleidskredieten

Op de begrotingspost wordt een beroep gedaan, indien voldaan is aan een aantal economische voorwaarden, waaronder bevredigende vooruitgang bij de ESAF-overeenkomst met het IMF.

7. Financiering van de beleidsuitgaven

35 miljoen Ecu ten laste van B7-600.

COM(94) 112 def.

DOCUMENTEN

NL

11

Catalogusnummer : CB-CO-94-125-NL-C

ISBN 92-77-67120-3
